

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

Преди време (брой 1 от тази година) публикувахме проповед на прочутия проповедник Чарлз Спърджън за Сара и Агар. Сега ще разгледаме въпроса за синовете им - Исак и Исмаил.

Докато двете жени бяха образи на двата завета, двамата синове бяха образите на онези, които живеят под всеки завет. Исак е типът човек, който ходи чрез вяра, а не чрез гледане, и който очаква да бъде спасен по благодат; Исмаил - човекът, който живее чрез дела и очаква да бъде спасен чрез собствените си добри такива.

Първо,

Исмаил е по-големият.

И когато двете момчета се борят, разбира се, Исак като цяло губи, тъй като Исмаил е по-големият от двамата. Исмаил вдига много шум, докато Исак е мирен младеж. Неговата майка винаги го защитава и, когато Исмаил му се присмива, той може да отиде и да ѝ каже; но това е всичко, което може да направи; той няма много сила.

Същото забелязвате и в наши дни. Исмаилците са като цяло най-силните и могат да ни поднесат отчайващи провали, когато спорим с тях. Всъщност в това се състои тяхната слава и това е, с което те могат да се гордеят. Исаковците нямат много сила на ума - не притежават много логика. Тяхната логика е тяхната вяра; тяхната реторика е тяхната сериозност. Никога не очаквайте Евангелието да удържи победа, когато спорите за маниерите на хората; по-често ще претърпите поражение.

Но къде беше разликата между двамата младежи? В техния външен вид? Нямахте

никаква разлика, що се отнася до закона,

тъй като и двамата бяха обрязани. Нямахте никаква разлика по отношение на външните и видимите знаци. Така че, скъпи мои възлюбени, често няма никаква разлика между Исмаил и Исак, между законника и християнина, по отношение на външните церемонии. Законникът взема участие и се кръщава; би се страхувал да умре, ако не го е направил. И не вярвам, че е имало голяма разлика в характера. Исмаил е бил добър и почитан човек почти колкото Исак; няма нищо, казано срещу него в Писанието; всъщност аз съм доведен дотам, че да вярвам, че той е бил доста добър момък, от факта, че когато Бог даде благословението, Той каза: "С Исак ще бъде благословението." Авраам каза: "О, Исмаил да е жив пред Тебе." Той извика към Бога за Исмаил, защото обичаше момъка, несъмнено, заради неговото добро разположение. И когато Сара изгонва Агар

от къщата си, се казва: "Авраам тъжеше за сина си" и аз не допускам тази връзка, която Авраам е изпитвал, да е била безпочвена. Когато Авраам умря, той не остави на Исмаил нито един камък, защото предварително му беше дал неговия дял и го беше изпратил; и все пак той дойде на погребението на баща си, защото се казва, че синовете му Исмаил и Исак са го погребали в Мапелах. Изглежда в такъв случай, че ако изобщо е имало разлика в характерите на двамата, тя е била малка.

И така, скъпи възлюбени, има малка разлика между законника и християнина, що се отнася до външния аспект. Тогава в какво се състоеше разграничението? Павел ни казва, че първият е бил роден по плът, а вторият от Духа. Първият беше естественият син, другият духовният. Попитайте законника: "Ти вършиш добри дела; покаял си се, казваш: пазиш закона и нямаш нужда от покаяние. И сега, откъде взе силата си?" Може би той ще каже: "Благодат"; но ако го попитате какво има предвид, казва, че

я е използвал; той е имал благодат, но я е употребил. Тогава разликата е в това, че вие сте използвали своята благодат, а останалите не са. Да. Е, тогава, това е нещо, което си зависи от вас. Няма благодат в края на краищата, защото вие сте тези, които сте я употребили, казвате, което прави разликата. Но попитайте бедния Исак как е пазил закона - и какво ще ви каже той? Много лошо всъщност. "Грешник ли си, Исак?" "О! Да, изключително голям; бунтувал съм се срещу баща си безброй пъти; често съм се отклонявал от него." Би ли могъл Исмаил да бъде Исак? "Не - казва Исак, - Бог е Този, Който ме направи различен, отначало докрай; Той ме направи дете на обещание преди да бях роден и Той трябва да ме пази такъв."

Разликата не е в делата, а в мотивите; нито в живота, а в средствата за поддържането на живота - не в това, което правят, колкото в начина, по който го правят. Ето тук следователно е различието между някои от вас. Не че вие, законниците, сте по-лоши от християните; често вие можете да бъдете по-добри в живота си и все пак да бъдете изгубени. Оплакват се, че това е несправедливо? Бог казва, че човек трябва да бъде спасен чрез вяра, и ако вие кажете: "Не, аз ще бъда спасен чрез дела", можете да опитате то-

АЛЕГОРИИТЕ НА ИСМАИЛ И ИСАК

ва, но ще бъдете изгубени винаги. Бог не ви е казал да изработвате спасението си чрез добри дела; а е казал: "Изработвайте спасението си със страх и трепет, защото Бог е, Който работи във вас и да желаете, и да го извършвате." Така че, когато изпреварвате Бога с добрите си дела, Той ще ви каже: "Никога не съм ви казал да правите това. Казва: "Вярвайте в Господ Исус Христос и се кръстете - и ще бъдете спасени."

Сега накратко ще кажа една-две думи относно

поведението на Исмаил спрямо Исак.

Ето как говори законникът. "Не е ли Бог баща на всички? Не сме ли всички Негови деца? Той не трябва да прави никаква разлика." Исмаил каза: "Не съм ли добър колкото теб? Не служа ли и аз на баща си? Колкото до теб, ти знаеш, че си любимецът на майка си, но моята майка е добра колкото твоята." И така той тормозел Исак и му се присмивал. Законникът казва: "Не възприемам това - не мога да го имам и няма да го имам; ако сме равни по характер, не може да бъде справедливо единият да е изгубен, а другият - спасен." И така той се присмива на подарената благодат.

Доктрината за Божия

суверенитет винаги ще бъде непопулярна; хората винаги ще я мразят и ще точат зъби, точно както направиха, когато Исус учеше на това. Много вдовици, казва Той, имаше в Израил, но при нито една от тях не беше изпратен пророкът, с изключение на вдовицата от Сарепта. И много прокажени имаше в Израил, но нито един от тях не беше излекуван освен този, който дойде отдалече, от Сирия. Добра популярност си спечели нашият Спасител от тази проповед!

Но ние трябва да зададем въпроса какво е станало с двамата синове.

Първо,

Исак получи цялото наследство,

а Исмаил никакво.

Не че Исмаил си отиде беден - той получи много подаръци и стана много богат и велик в този свят; но той нямаше никакво духовно наследство. Така че законникът ще получи много благословения като награда за своето законничество; той ще бъде уважаван и почитан. "Наистина - казва Христос, - фарисеите са получили наградата си." Бог не ограбва никой човек от наградата му. Към

каквото и да хвърли въдицата си, той го хваща. Бог плаща на човека всичко, което му дължи, и още много повече; и онези, които пазят Неговия закон, дори в този свят, ще бъдат много облагодетелствани. Чрез подчиняване на Божия закон те няма толкова да повредят телата си, колкото покварените хора, и ще запазят репутацията си по-добра - подчинението е нещо добро в този смисъл. Но Исмаил няма никакво наследство. И така, ако вие сте зависими от делата си или от каквото и да е освен от свободното върховенство на Божията благодат за своето избавление от смъртта, в онзи велик ден, когато Бог ще раздаде дяловете на всички синове на Яков, няма да има частица за вас. Но ако сте един беден Исак, окаян виновен треперещ грешник - и ако казвате: "Ръцете на Исмаил са пълни, но в своите аз нямам нищо. Просто се държа здраво за кръста..." Ако тази сутрин казвате: "Аз не представлявам нищо, но Исус Христос е всичко за мен"... Ако се отричате от всички дела на плътта и из-

имота ти с блудниците, ти закла за него угоеното теле." Който и да вярва на своите дела, макар и малко, ще открие, че това малко доверие ще разруши душата му. Всичко, което характерът му е заплел, трябва да бъде разкрито. Този кораб, който делата са построили, трябва да се разбие на парчета. Душата трябва да разчита просто и изцяло на завета на Бога,

В противен случай тя е изгубена

Законнико, ти се надяваш да бъдеш спасен чрез дела. Но искам да те попитам знаеш ли, че за да бъдеш спасен чрез дела, трябва да бъдеш изцяло съвършен? Бог изисква спазването на целия закон. Ако имаш един съд с малка пукнатина в него, той не е цял. Никога ли не си извършил грях през целия си живот? "Сър - казвате вие, - правите дяловете на всички синове на Яков, няма да върша добри дела, вярвам, че Исус Христос е много милостив, и макар че не съм точно съвършен, съм искрено подчинение ще бъде прието вместо съвършено подчинение."

Много хора практикуват това, което наричат искрено подчинение. Драги ми господине, вие сте в голяма грешка, що се отнася до вашето искрено подчинение, защото ако това е, което Бог изисква, тогава стотици подли характери са искрени колкото вас. Но аз не вярвам, че сте искрени. Ако бяхте, щяхте да се подчинявате на това, което Бог казва: "Вярвайте в Господ Исус Христос и ще бъдете спасени." Вие искате Христос да бъде Този, Който да придава тежестта ви. "О - казвате, - Той ще ми съдейства в процеса на спасението." Да, знай, че това би ви

било приятно; но Христос е много различен вид Спасител; Той има нагласата когато направи нещо, да го направи изцяло. Когато е направил света, не е попитал ангел Гавраил, а го е сътворил изцяло сам. Така е и със спасението - Той казва: "Няма да дам слава на Си на друг."

"И ако е по благодат, вече не е поради делата; в противен случай благодатта вече не е благодат. Но ако се дължи на делата, тогава вече не е благодат; в противен случай делото вече не е дело."

Христос ще ви даде достатъчно добри дела, Духът Му ще работи във вас да желаете и да Му доставяте удоволствие и ще ви направи святи и съвършени; но ако се одързостите да поставите святостта пред Него, ще сте започнали от погрешния край, ще търсите цветя, преди да сте имали корен. Не бъдете вързани с робска връзка, защото не сте под закон, а под благодат.

Чарлз СПЪРДЖЪН